

senest har fremhævet under Det Europæiske Råds møde i Barcelona den 15. og 16. marts i år. Kyotoprotokollens ikrafttrædelse vil være en stor udenrigs- og miljøpolitisk sejr for Danmark, som på den nationale og internationale scene har arbejdet hårdt for at nå til dette punkt, og som nu til efteråret indtager formandsstolen i EU.

Tilsvarende vil det være en kæmpe politisk sejr for EU, som internationalt har været og stadig er den største garant for Kyotoprotokollen. Om det lykkes at få protokollen til at træde i kraft afhænger ikke kun af Danmark og EU, men også af andre parter, herunder særlig Japan og Rusland. Det er nemlig sådan, at det stort set ikke er muligt at sikre protokollens ikrafttrædelse, uden at disse to parter har ratificeret protokollen.

Kl. 19.45

Japans regering har fremsat et forslag i Diet, det japanske parlament, og jeg havde i går et møde med den japanske ambassadør i Danmark, og han fortalte mig, at Japan forventer at ratificere ved udgangen af juni.

Jeg tror, at Danmarks og EU's ratifikation vil gøre en positiv forskel, når vi taler om Ruslands og andre landes stillingtagen til ratifikation af Kyotoprotokollen.

Det er også på denne baggrund, at jeg i dag beder Folketinget bakke op om det fremsatte forslag, og jeg noterer med tilfredshed, at der er så mange, der har tilkendegivet, at de står bag ratifikationen. Derfor ser jeg med den positive modtagelse, det har fået her, frem til en konstruktiv debat.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 202: Forslag til lov om ændring af vurderingsloven. (Indsættelse af revisionsbestemmelse og forlængelse af vurderingsrådenes funktionsperiode).

Af Jacob Buksti (S), Morten Homann (SF), Anders Samuelsen (RV), Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Ole M. Nielsen (KRF).
(Fremsat 19/4 2002).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Svend Erik-Hovmand):

Det forslag, som vi nu skal behandle, drejer sig angiveligt om den administrative tilrettelæggelse af vurderingsorganisationen, om en udskydelse i 1 år. Men i virkeligheden afspejler forslaget nogle helt grundlæggende holdningsforskelle mellem regeringens ønske på skatteområdet i forhold til forslagsstillernes ønske. Regeringen har gennemført et skattestop, og det er ikke mindst de tidligere regeringspartier imod.

En helt central konsekvens af skattestoppet er, at vi lægger loft over, hvor meget borgerne kan komme til at betale i ejendomsskat. Når ejendomsværdiskatten ikke længere automatisk skal følge med opad, når vurderingen sættes i vejret, må interessen for vurderingerne også mindkes tilsvarende. Og er der ikke længere den samme brug for ejendomsvurderingen, må konsekvensen være en nødvendig og en naturlig forenkling af hele vurderingsorganisationen.

Der er altså en snæver sammenhæng mellem skattestoppet, loftet over ejendomsværdiskatten, forenklingen af vurderingsloven og forslaget om forenkling af vurderingsorganisationen.

Hermed er vi ved sagens kerne og ved begrundelsen for forslagsstillernes stærke ordvalg i deres afvisning af regeringens forslag om fremtidens vurderingsorganisation, for dette forslag skyldes i virkeligheden forslagsstillernes modvilje mod skattestoppet. Det siger sig selv, at hvis man har en central politisk interesse i at se ejendomsbeskatningen stige år for år, må man også have en interesse i en stor og udbygget vurderingsorganisation.

Efterhånden som ejendomsskatterne beslaglægger en stadig større del af borgernes disponible indkomst, efter at indkomstskatten er betalt,

vosker også presset mod hele ejendomsvurderingssystemet og vurderingsorganisationen.

Omvendt, hvis man ønsker en reduktion af ejendomsbeskatningen, hvor ejendomsværdibeskatningen er låst fast og altså som alt overvejende hovedregel er uafhængig af vurderingen, forekommer det ikke alene hensigtsmæssigt, men ligefrem nødvendigt at forenkle og nedtønde vurderingsorganisationen.

Forslagsstillernes bekymringer er altså efter min opfattelse ikke båret af en frygt for vurderingsprocessens gennemførelse, men af en politisk begrundet modvilje mod hele grundlaget for regeringens forslag. En sådan uenighed er selvfølgelig legitim, men jeg synes, at man skulle kalde tingene ved deres rette navn. Det er politik, det her drejer sig om: Skal boligskatterne fortsat stige og stige, eller skal de ikke?

Når dette er sagt, så mener jeg heller ikke, at forslagsstillerne har ret i deres formelle indvendinger. Der er under behandlingen af regeringens lovforslag givet udførlige besvarelser på, hvordan fremtidens vurderingsopgave skal gennemføres.

Kl. 19.50

Vi har haft indgående lejlighed til at drøfte lægmandsprincippet. Lægmandene bevares netop i den organisation, som vi har foreslået med L 180, og lægmændene bevares netop dér, hvor lægmændene efter min opfattelse har en afgørende berettigelse, nemlig i klagebehandlingen.

Lægmandene skal efter min opfattelse være garanten for, at ingen boligejer kommer i klemme i systemet. Det vil de nye vurderingsankenævn være en sikkerhed for i forbindelse med klagebehandlingen. Jeg forventer, at vi får 75 engagerede, kvalificerede medlemmer i de nye vurderingsankenævn.

Jeg forstår heller ikke forslagsstillernes bekymring for, om den nye organisation, som er nævnt i L 180, kan nå at komme på plads. I nærværende forslag forlænges vurderingsrådenes funktionsperiode til den 1. juli 2003 for at give tid til ændringerne. Men det mener jeg allerede at der er taget højde for. Vurderingsterminerne rykkes til den 1. oktober 2003, og der gives en respit på 9 måneder i forhold til en normal vurdering. Det vil sige, at der er god tid, inden næste vurdering skal foretages, til at få en ny organisation på plads.

De kommunale vurderingssekretariater skal fungere videre indtil den 1. januar 2003. En del af de dygtige medarbejdere, der i dag er ansat i

kommunerne, vil blive ansat i Told og Skat. Jeg forestiller mig også, at nogle af de nuværende vurderingsformænd fortsætter i det nye system. Det samme skete i øvrigt, da Told og Skat overtog tilsynsfunktionen.

Hertil kommer yderligere, at forslaget i L 180 om 2-årige vurderinger betyder noget nær en halvering af arbejdet med den årlige vurdering.

Jeg mener også, at organisationen fuldt ud er i stand til at behandle de klager, der måtte komme ind den 1. juli 2002, og de nye vurderingsankenævn kommer også på plads til klagebehandlingen.

Jeg mener, at dette forslag, som vi nu behandler, på denne baggrund er unødvendigt. Det tjener intet formål at vente med at modernisere vurderingsorganisationen. Jeg mener derfor, at det bør være den modernisering, der er indeholdt i L 180, som bør vedtages.

Jeg kan på denne baggrund ikke anbefale forslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes, det var en overraskende tale, skatteministeren holdt her. Det var en tale, som stort set ikke forholdt sig til det lovforslag, som fem partier har fremsat, som ikke forholdt sig til den meget præcise argumentation, der er i forslagets bemærkninger om den måde, hvorpå man kører det her igennem, hvor vi vel kan forvente et eller andet sted imellem 30.000 og 40.000 klager, der kommer ind, frem til den 1. juli, som skulle have været behandlet af en vurderingsorganisation, som er afskaffet.

Der er mange andre diskussioner, også diskussioner om det detailmæssige indhold i L 180, men det er faktisk ikke det, vi har taget op her. Det, vi har taget op her, er en opfordring til skatteministeren og regeringen at Dansk Folkeparti om, at vi får lejlighed til at gøre arbejdet ordentligt af hensyn til borgerne. Det forholdt skatteministeren sig ikke til.

Peter Christensen (V):

Forslagsstillerne ønsker med det her lovforslag mere tid til at gennemføre den bebudede ændring af vurderingsorganisationen. Hovedanken er, at forslagsstillerne ikke mener, at man kan behandle de klager, der også måtte komme i år.

Jeg ville være tilbøjelig til at have forståelse for denne bekymring, hvis det virkelig var sådan, at der ikke var nogen til at behandle de kla-

ger, men det er ikke tilfældet. Told og Skat skal behandle klagerne, og det er jeg ganske overbevist om at de kan gøre på fortrinlig vis.

De siger, der ikke opnås enighed om, vil der efter kunne behandles af de nye vurderingsankenævn. I øvrigt sikres der også en overgangsordning, da de kommunale sekretariatskontorer vil fortsætte året ud.

Men hvad vigtigere er, så lægger forslagsstillerne til grund, at der stadig vil indkomme det samme antal klager som hidtil. Det mener jeg ikke at der er grundlag for at antage. Som jeg nævnte i min ordførertale til L 180, er det således, at idet ejendomsværdiskatten er låst på nuværende niveau, er der udsigt til, at langt størsteparten af de ca. 33.000 klagesager, der bliver behandlet årligt, ikke længere vil blive indgivet.

Kl. 19.55

Som sagt har folk stadig den samme høje retssikkerhed som før, for der er taget højde for, hvem der skal behandle klagerne. Der er ikke udsigt til det samme høje antal klager som før, og lægmandselementet forbliver i klagebehandlingen, så borgerne fortsat sikres en retfærdig behandling i systemet og en høj retssikkerhed.

Det er klart, at hvis ejendomsskatterne stiger, som de plejer at gøre, vil der indløbe en storm af klager. Så vil danskerne være ekstra sikre på, at de ikke skal betale for meget. Sådan har det været hidtil, og derfor har antallet af klager også ligget højt. Men nu, når regeringen har sikret, at ejendomsskatterne ikke stiger, skal der åbenbart ifølge forslagsstillerne indløbe en storm af protester og klager. Det kan man kalde en bagvendt verden, og jeg er bestemt ikke enig.

Det er muligvis forslagsstillernes opfattelse, at danskerne først bliver interesseret i deres skatteforhold, når der lægges loft på; og hvis bare danskerne har sikkerhed for, at de kan få en skattestigning år efter år, er de glade og tilfredse. Det er noget sludder.

Med forslaget om loft på ejendomsværdiskatterne og forenklingen af vurderingsorganisationen og -strukturen har vi netop sikret, at borgerne har tryghed for deres fremtidige situation og dermed også en tilfredshed, som resulterer i færre klager.

På den baggrund kan jeg respektere forslagsstillernes bekymring, men jeg må erkende, at bekymringen efter min mening hviler på et forkert grundlag. Ja, måske er grundlaget bare en politisk manifestation mod regeringens skattestop, altså i dette tilfælde et stop for stigninger i ejen-

domsværdiskatten, og derfor kan Venstre ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

For det første vil jeg egentlig gerne understrege, nu er det både blevet nævnt af skatteministeren og også af Venstres ordfører, at det her forslag skulle komme på baggrund af en generel modstand mod skattestoppet, at jeg sådan set intet har imod et skattestop overhovedet.

Det, som vi fra Det Radikale Venstres side har et stort problem med, er definitionen af skattestoppet, nemlig den her fuldstændig indsnævrede måde at definere det på, sådan at man ikke har nogen muligheder for at indrette vores skattesystem fremover på en fornuftig måde. Det er så hvad det er.

Det, som jeg gerne vil spørge Venstres ordfører om, er: For et par uger siden blev der her i salen afvist et forslag fra Det Radikale Venstre om, at regeringen fik 2 måneder til at komme med en redegørelse om, hvad man kunne gøre for at lave enklere regler for sort arbejde. Det blev afvist med den begrundelse, at man mente, at det ville være lovsjusk at lave den slags ting.

Kan man ikke tale om, at der her er tale om lovsjusk, bare en anelse? Her taler vi om, at man vil nedlægge en institution, en organisation, uden at man på anden måde har bygget en ny op på forhånd, er det ikke lovsjusk?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Først vil jeg egentlig godt takke Venstres ordfører, hr. Peter Christensen, for, at han på en meget mere konkret måde gjorde sig umage med at prøve at holde sig til forslaget, end skatteministeren gjorde.

Men jeg synes, at problemet var, at argumentationen, begrundelserne, i hr. Peter Christensens afvisning var forkerte. Jeg vil gerne korrigeres, men jeg forstod, at klagerne skal indsendes til de kommunale vurderingssekretariater, hvoraf hovedparten af dem aldrig har deltaget i besigtigelser og behandling på den måde. Det har været vurderingsmændene og vurderingsformændene, der har taget sig af det. Og først i en anden fase overgives det til Told og Skat.

Den anden begrundelse var, at skattestoppet ville gøre det unødvendigt. Jeg vil sige, at hvis det argument har noget på sig, må det jo her virke nærmest modsat, for lige nøjagtig den vurdering, der kommer i år og bliver sendt ud i de

kommende uger, er den vurdering, som ejendomsværdiskatteloftet bliver låst fast på, og det skulle begrunde flere klager, må jeg sige til hr. Peter Christensen.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Mener hr. Peter Christensen virkelig, at det kun er, hvis ens skat stiger, at man som skatteyder kan finde lejlighed til at klage? Jeg vil da også som skatteyder i hvert fald finde lejlighed til at klage, hvis jeg ikke mener, at min ejendomsværdiskat er korrekt, f.eks. hvis der sker et fald i ejendomsværdien, og det fald, der så sker i min ejendomsværdiskat, ikke er af den samme størrelsesorden som det fald, der rent faktisk sker i min ejendomsværdi.

Kl. 20.00

Der er altså en lang, lang række situationer, hvor man kan sige, at ejendomsværdiskatten ikke stiger på grund af skattestoppet, men skatten kan alligevel være for høj. Bekymrer borgernes retssikkerhed i den situation ikke Venstres ordfører?

Så vil jeg også i forlængelse af hr. Anders Samuelsons indlæg spørge: Bekymrer det ikke Venstres ordfører, at man gennemfører et lovforslag så utrolig hurtigt uden at have en reel chance for at få lavet en tilstrækkelig overgangsorganisation, svaret på de nødvendige spørgsmål, sådan at det går ud over borgernes retssikkerhed? Er det den måde, Venstre gerne vil gennemføre politik på?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Til spørgsmålet om lovsjusk: Jeg synes da, at den vigtigste faktor, vi har med at gøre, når vi taler nye love, er den behandling, vi giver lovforslagene her i salen og under udvalgsarbejdet.

Jeg forstod nærmest på noget af kritikken, at der ikke var givet tid til behandlingen af det her lovforslag, og det står jeg noget undrende over for. Der har været samråd af længere varighed, der er blevet stillet utrolig mange spørgsmål, og det har der alt sammen også været tid til at drøfte. Vi har altså ikke fra Venstres side prøvet at forhindre en ordentlig behandling af det her lovforslag. Så derfor mener jeg simpelt hen ikke, at der kan være tale om lovsjusk. At vi er uenige, er jo en anden diskussion, men at bruge ordet lovsjusk, når sagen stadig væk kører, og der i øvrigt bliver svaret på de spørgsmål, der bliver stillet, synes jeg er forkert.

Jeg må også sige, at jeg tror, vi er meget uenige om det udgangspunkt, at netop fordi der bliver lagt et loft over, vil folk klage som aldrig før. Det har jeg meget svært ved at forstå. Det tager udgangspunkt i, at borgerne indtil dags dato ikke har været uhyre interesseret i, at deres vurderinger var korrekte. Selvfølgelig har de været det, især under et system, hvor ejendomsværdiskatten netop steg og steg.

Nu har vi lagt et loft over, så at der skulle være en manko tilbage af utilpassede, forkerte eller ikke præcise vurderinger, er jeg simpelt hen ikke enig i, og at antallet af klager skal stige, når man lægger et loft over og giver borgerne sikkerhed for, hvad de også i fremtiden skal betale i ejendomsværdiskat, står jeg altså noget undrende over for.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Kan jeg ikke få Venstres ordfører til at bekræfte, at der i hvert fald er to former for lovsjusk. Den ene form er den, hvor man haster noget igennem Folketinget, uden at vi i Folketinget får mulighed for reelt at behandle lovforslaget på en ordentlig og lødig måde.

Den anden form for lovsjusk er, hvis man f.eks. haster eller ikke haster, men behandler et lovforslag, måske egentlig giver god nok tid til at behandle lovforslaget, men vedtager lovforslaget, inden at det, der skal tage over, når lovforslaget er blevet vedtaget, er på plads. Det er også en form for lovsjusk og faktisk en meget alvorlig form for lovsjusk, for så er man jo på vej ind i ingenmandsland, og det er sådan set det, der er anken her fra forslagsstillerens side.

Der er altså to definitioner, og jeg spørger til den anden definition, om Venstres ordfører ikke kan se, at der her er et problem. Venstres ordfører har nu flere gange sagt, at han ikke forventer, at han ikke regner med osv. Problemet er, at vi jo ikke ved det, og det er derfor, at det er så væsentligt, at der er en organisationsform på plads, som kan bruges.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Hvis man med lovsjusk mener, at man ikke undersøger ting og prøver på at få det ordentligt og grundigt behandlet her i Tinget, så ville jeg ikke betegne det, der sker her, og det forslag, som regeringen har liggende i Skatteudvalget i øjeblikket, som lovsjusk. Der er jeg helt enig med hr. Anders Samuelsen.

Men hvis det er sådan, at man med åbne øjne vedtager et lovforslag, sådan som man er i gang med her, hvor man lægger op til at afskaffe en institution, nogle mennesker, der tager sig af borgernes klager – og sidste gang var der altså ca. 32.000 – og afskaffer den, samtidig med at klagerne kommer ind, så er det i hvert fald groft og uacceptabelt.

Hr. Peter Christensen siger, at han tror, at der kommer færre klager. Jamen vi kan jo alle sammen gisne om, hvor mange der kommer, ingen af os ved det, før vi når 1. juli, men man bør vel under alle omstændigheder sikre, at de klager, der kommer ind fra borgerne, også vil kunne behandles. Det er det, man ikke søger for, hvis ikke man tilslutter sig det her forslag.

Kl. 20.05

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det kan jo ikke undgås, at der også kommer spørgsmål, som relaterer sig til det oprindelige forslag, der er fremsat i denne her sammenhæng.

Jeg vil godt sige til spørgsmålet om god lovbehandling, at der er stillet 98 spørgsmål til forslaget på nuværende tidspunkt, og det er selvfølgelig, fordi borgerne er optaget af det, der sker. Det er jo ikke ene spørgsmål, vi har fået. Vi får jo alle sammen e-mail fra folk, der er bekymret for det ene og det andet inden for det her område, og når den bekymring bliver rejst over for os, og man beder mig som formand for Skatteudvalget om at bringe disse spørgsmål op i udvalget, så gør jeg det naturligvis.

Når den bekymring bliver rejst, er det jo også, fordi befolkningen, jo mere det diskuteres, ser, hvor vilkårligt det foregår. Der har været masser af eksempler fremme her på det seneste om fuldstændige vilkårligheder, som er helt uacceptable, helt uacceptable, og i forbindelse med det forslag, vi så behandler her, nr. L 202, er det selvfølgelig et spørgsmål om at få disse vilkårligheder væk. Det kan jo ikke være rimeligt, at noget, folk beskattes af, skal bero på de rene tilfældigheder. Det kan ikke være rimeligt.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg er utrolig glad for, at vi er enige om, at lovforslag nr. L 180, altså det oprindelige lovforslag, får en seriøs og grundig behandling her Folketinget, så der ikke kan være tale om lovsjusk på det område.

Til hvorvidt lovforslaget så vil virke, eller om der efter hr. Anders Samuelsen's definition kunne være tale om en anden form for lovsjusk, vil jeg sige, at det mener jeg simpelt hen ikke at der er tale om. Altså der er god tid til at bygge en ny vurderingsorganisation op fra Told og Skats side, så det er ikke sådan efter min mening, at det her kastes ud, og, som der blev sagt, at det var de rene tilfældigheder, det skulle bygge på fremover.

Jeg mener sådan set også, at det er fint, at der er stillet 98 spørgsmål i den her sag. Så er der ikke nogen, når vi diskuterer lovforslaget, der er i tvivl om, hvad det går ud på også i detaljer. Helt ned til ganske små detaljer er man da klar over, hvad svarene er. Jeg mener da også, at de svar, der ligger på de 98 spørgsmål, viser, at det her ikke bare er noget, der udkastes tilfældigt, og som ikke er gennemtænkt.

Så jeg er ganske tryk ved, at Told og Skat får bygget en vurderingsorganisation op, som også vil kunne virke fint, når næste vurdering skal begynde.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes, det må være en god fornemmelse for Venstres ordfører med frisk og frejdigt sind at sige, at han er fuldstændig tryk ved det, som der nu ligger. Det er jo det, der er hele pointen.

Hele pointen er jo, at det ikke er et spørgsmål om, hvor mange spørgsmål der bliver stillet, det er et spørgsmål om, hvorvidt man er tryk ved svarene, og om man mener, at de belyser det her så meget, at man kan være tryk.

Det er jo enestående, at selv om der er 98 spørgsmål og også en række svar, er det tilsyneladende ikke noget, som gør indtryk hverken på Venstre, De Konservative eller Dansk Folkeparti. Det er da også interessant.

Kl. 20.10

Men det er jo tilfældigt, hvad der foregår. Det er ikke betryggende for folks retssikkerhed. Jeg kan bare tage et enkelt eksempel, som viser, hvordan man argumenterer, og det er med hensyn til årsreguleringerne. Der siger skatteministeren i svar på spørgsmål 50, at han ikke tror, årsreguleringer vil få særlig stor betydning, for netop fordi vi gør det på amtsbasis, vil de områder, hvor priserne stiger, udligne de områder, hvor priserne falder, så årsreguleringen vil ligge meget tæt på 100 svarende til, at vi slet ikke havde nogen årsregulering.

Altså nogle ligger over et gennemsnit, og nogle ligger under. Det behøver man jo sådan set ikke at være professor for at finde ud af. Men det vil sige, at der er nogle, der bliver vurderet for højt, og nogle der bliver vurderet for lavt.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Om lovgivningen bliver forsvarlig her i Folketinget, skal vi jo ikke konkludere, når vi er midt i en udvalgsbehandling, og jeg er helt enig med hr. Jacob Buksti i, at der er stillet mange spørgsmål, men vi synes, at der er mange af svarene, der måske efterlader flere spørgsmål, end de giver svar.

Det, jeg reagerede på, var, at hr. Peter Christensen siger, at Told og Skat får god tid til at bygge en ny organisation op. Det forstår jeg simpelt hen ikke. Klagerne kommer ind frem til 1. juli. Man har i kommunerne afskaffet de vurderingsmænd og de vurderingsformænd, der skal tage sig af dem. Den organisationovre hos Told og Skat, der skal tage sig af dem, er man end ikke startet på at bygge op, og de folk, der skal ansættes, er ikke i Told og Skat i dag.

Der er ingen organisation til at modtage klagerne, og derfor er det ubegribeligt for mig, at hr. Peter Christensen gang på gang siger noget, der er i direkte modstrid med det, som er grundlaget for, at vi har fremsat det her forslag. Det er en ægte bekymring, må jeg sige til hr. Peter Christensen.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nu startede både skatteministeren og også Venstres ordfører debatten med ligesom at lægge op til, at det jo højst sandsynligt bare var på grund af modstand mod skattestoppet, at man nu også var imod det her forslag.

Lad os så sige, at det var rigtigt for en gruppe af partiernes vedkommende. Men bekymrer det så overhovedet ikke Venstres ordfører, at et parti som Det Radikale Venstre, som faktisk principielt har udtalt sig positivt om at gøre op med vurderingsrådene og få det organiseret på en ny måde, tager afstand fra den måde, hvorpå regeringen tromler forslaget igennem på og gør det uden at tage højde for, at der skal bygges en organisation op som alternativ til det, man har i dag? Bekymrer det overhovedet ikke, at et parti, som man burde kunne tale med, hvis man nu prøver at lægge det der ideologiske skræmmebillede, som man indtil nu har prøvet at lægge

ind over debatten, også er stærkt bekymret over den måde, det her foregår på?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Om det slet ikke påvirker mig, at Det Radikale Venstre er bekymret? Jeg lytter da til alt, hvad der bliver sagt, men som jeg sagde indledningsvis, er vi uenige om, hvorvidt der er noget at skulle være bekymret over i forhold til, om den nye vurderingsorganisation kan være på plads til at løse de opgaver, der er tale om.

Det er klart, at jeg lytter til, hvad der bliver sagt, men jeg kan jo ikke selv være bekymret over, at Det Radikale Venstre er bekymret, hvis jeg ikke deler bekymringen. Derfor må jeg sige, at det her jo handler om, hvorvidt vi tror på, at Told og Skat kan være i stand til at behandle de klager, der måtte komme, og i øvrigt være i stand til at foretage nyvurderingen 1. oktober 2003.

Det er jo det, vi diskuterer, hvor jeg forstår på flere af forslagsstillerne, at de helt klart ikke mener, at man vil være i stand til at løse den opgave, mens jeg på Venstres vegne kan sige, at vi mener, man kan være i stand til at løse den opgave. Derfor er der jo simpelt hen en uenighed her, som der nok ikke er meget at gøre ved.

Så skulle jeg svare på, hvorvidt jeg mener, at et gennemsnit i forhold til årsreguleringen betyder, at der er nogle, der ligger lidt over, og nogle der ligger lidt under. Jamen det kan jeg da kun bekræfte; det er vel definitionen på et gennemsnit.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg synes, hr. Peter Christensen tager bekymrende let på noget, som drejer sig om tusinder og atter tusinder af menneskers skattebetaling og den retssikkerhed, som man har krav på i forbindelse med sin skattebetaling. Det er, ligesom han vil sige, at det er ikke noget, man behøver at bekymre sig om, for vi har jo skattestop, så det kan sådan set være ligegyldigt, om folk betaler det rigtige i skat.

Kl. 20.15

Jeg vil godt spørge hr. Peter Christensen: Forstod jeg det korrekt, at det eneste, som bekymrer Venstres ordfører, er, om folk undgår stigende vurderinger, ikke om de får de korrekte vurderinger? Er det eneste, som bekymrer Venstres ordfører, at man kommer til at betale mere i skat,

men ikke om den enkelte borger betaler for meget eller for lidt i skat?

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Det er korrekt, at Enhedslisten er uenig i regeringens skattestop, fordi det er de velstillede, der får store skattelettelser, mens de mindre velstillede kommer til at betale via forringelser, men det har principielt ikke noget med dette forslag at gøre. Det, det drejer sig om, er den problematik, at man nedlægger en organisation, så der ikke er nogen til at behandle klagerne i den mellemliggende periode, før den nye organisation er bygget op.

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører: Hvad er baggrunden for, at man finder, at den vilkårlighed, der vil blive for den enkelte skatteyder, er forsvarlig?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det, jeg synes er problemet, er, at man ikke vil bruge det års tid, som bliver foreslået, til at skyde sig tættere ind på den rigtige vurdering.

Hvis man har et hus, der måske er vurderet til 1 mio. kr., og det er en lille smule forkert, kan det betyde 100 kr. om måneden, og det er selvfølgelig slemt nok. Men dér, hvor man har de store afvigelser, dér, hvor der er store afvigelser i vurderingen som det eksempel, vi har set med et hus, der er vurderet til 6 mio. kr. og sælges for 18 mio. kr., giver det en afvigelse på 25.000 kr. om måneden på grund af de vilkårligheder, som man ikke vil give en chance for at rette op på.

Jeg forstår på hr. Peter Christensen, at det er helt naturligt og rigtigt for Venstre, at med hensyn til de store huse er det ligegyldigt. Det er det, Venstre står for. Man vil ikke give en chance for at rette op på forholdene, og jeg forstår ikke, at hr. Peter Christensen kan stå heroppe og sige, at det er o.k. Det er jo ikke den lille mands hus, det er jo ikke det hus, der er vurderet til 1 mio. kr. og måske stiger 100.000 kr., så det kan blive 100 kr. om måneden. Det er i det andet tilfælde, hvor det kan blive 25.000 kr. om måneden. Er det bare ligegyldigt, og er det retssikkerhed?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg bliver spurgt, om vi fra Venstres side ikke finder det vigtigt, at den skat, man betaler, er korrekt, altså at man hverken betaler for meget eller for lidt, og jeg kan da fortælle hr. Morten

Homann, at det er vigtigt for Venstre. Det må da være det bærende i ethvert skattesystem, at man betaler den korrekte skat, hverken for meget eller for lidt.

Men det, der også interesserer os, og som jo er hele baggrunden for dette lovforslag, for L 180 og for lovforslaget om ejendomsværdiskatten, er, at vi har villet give husejerne sikkerhed for, hvilken skat de skulle betale, også fremover, og det er jo netop det, vi sikrer med disse lovforslag. Den skat, de betaler i år 2002, kan ikke stige. De kan aldrig komme til at betale mere, ej heller i år 2003 eller 2004. Det, de betaler i år 2002, er loftet, og det er det, som har været vigtigt for Venstre. Det har bekymret os, at det ikke har været tilfældet før, og derfor er det sådan set også baggrunden for vores diskussion her i dag.

Kl. 20.20

Jeg blev spurgt, om der ikke er nogen til at behandle klagerne. Fra Enhedslistens side blev det sagt, at mange ville blive bekymrede over, at der ikke var nogen til at behandle klagerne over de vurderinger, som bliver foretaget. Jeg kan kun bekræfte, som det også fremgår helt klart af lovforslaget, at der er ikke nogen på pinden, hvis vi må udtrykke det sådan, fra den 1. maj til den 1. juli, det er korrekt. Men vurderingssekretariatene fortsætter året ud, og de vil behandle sagerne, som de altid har gjort, og de sager, de ikke kan blive enige med borgerne om, og som før blev behandlet af skyldrådene, vil blive videregivet til de nye vurderingsankenævner. Derfor deler vi simpelt hen ikke de bekymringer, og derfor kan Venstre også klart støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg kan nu ikke forstå, at Venstres ordfører er så sikker og så tryk, og at Venstres ordfører ikke kan se, at det bliver ganske tilfældigt med det system, man bygger op.

Jeg er glad for, at hr. Peter Christensen gav mig ret i, at når det er sådan, at der er et gennemsnit, er der nogle, der ligger over, og nogle, der ligger under. Jeg ved godt, at der er nogle af os, der en gang imellem bliver beskyldt for at arbejde for, at alle skal over gennemsnittet, men det kan jo ikke lade sig gøre. Der er altid nogle, der er over, og nogle, der er under gennemsnittet.

Men vil hr. Peter Christensen så ikke også bekræfte, at det betyder, at de, der ligger over gennemsnittet, bliver vurderet lavere, end de ellers ville blive, mens de, der ligger under gennem-

snittet, bliver vurderet højere? Synes hr. Peter Christensen, at det er betryggende? Og synes hr. Peter Christensen, at det er betryggende, at hvis man er så uheldig at bo i et kvarter, hvor et hus er blevet solgt, lige inden skatten bliver låst fast, kommer der en forskel i forhold til de steder, hvor der ikke er blevet solgt nogen? Tror hr. Peter Christensen, at det bliver opfattet som retsikkerhed ude i det åbne land? Jeg tror, hr. Peter Christensen skal vente og se, hvor mange klager der kommer, og lad os så håbe, at hr. Peter Christensen er bedre til at tro, end vi andre er til at frygte.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil sige, at det jo er nemt nok at være optimist, når det er andres retssikkerhed, som skal bøde for det.

Jeg må bede hr. Peter Christensen om at beslutte sig for, hvilket ben han vil stå på. Da Venstres ordfører holdt sit ordførerindlæg, var omdrejningspunktet, at man havde gennemført et skattestop, og at man derfor ikke havde brug for så mange vurderinger og ikke havde brug for så mange folk og en så omfattende organisation til at tage sig af vurderingerne. Men for lidt siden stod Venstres ordfører heroppe og sagde: Det bærende element er, at folk skal have den korrekte vurdering, hverken for lidt eller for meget.

De to ting harmonerer altså ikke nødvendigvis med hinanden. Man kan ikke både sige, at vurderingerne skal være lavere, fordi folk ikke skal kunne komme til at betale mere i skat, og sige, at man samtidig vil fastholde, at vurderingerne skal være korrekte.

Venstres ordfører må altså finde ud, hvilket ben han vil stå på. Vil han stå på det ene ben og sige, at uanset hvad skal folk bare betale mindre i skat, og så må de være tilfredse, selv om de i virkeligheden var berettigede til at betale langt mindre? Eller vil han stå på det andet ben og sige, at folk skal betale den korrekte skat, og så kan vi sammen diskutere, om den skal sættes ned eller sættes op, eller hvordan den nu skal se ud? Venstres ordfører må beslutte sig for, hvilket ben han vil stå på.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Ja, det var jo ikke meget svar, der kom fra hr. Peter Christensen på mit spørgsmål om den store

retsusikkerhed, der bliver for de virkelig dyre ejendomme. Det var ikke meget svar, der kom på det spørgsmål, og det kan jeg sådan set også godt forstå, for det er altså svært at argumentere for, at de, der rettelig burde betale ejendomsværdiskat af f.eks. 16 mio. kr., slipper med at betale af 6 mio. kr. Jeg kan også godt forstå, at det er svært at argumentere for, at alle, der bor i et parcelhus til 1 eller 1½ mio. kr., kommer til at betale lige efter bogen.

For de store huse, der ikke er handlet ret ofte, bliver det helt vilkårligt, og det forstår jeg ikke Venstre kan acceptere. Jeg forstår det ikke, men jeg forstår alligevel godt, at man heller ikke kan argumentere for det.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Vi er jo i fuld gang med at diskutere L 180, men jeg svarer alligevel gerne på spørgsmål, der vedrører et lovforslag, vi sådan set har førstebehandlet.

Kl. 20.25

Jeg blev bedt om at forholde mig til den automatiske fremskrivning hvert andet år, og at der er et gennemsnit, hvor vi var enige om, at der er nogle, der kan ligge højere, og nogle, der kan ligge lavere. Jeg ved godt, at hr. Jacob Buksti helst vil glemme, at forslaget skal ses på baggrund af et loft på ejendomsværdiskatten, men det er altså stadig ret centralt. Nu er der jo ikke tale om, at der kun foregår en vurdering hvert tiende år, så det bliver nogle kæmpe spring, men selv om der skulle være en vurdering, der blev lidt højere, har jeg indtryk af, at den almindelige husejer ikke vil være så pokkers bekymret over det, for han kan jo ikke komme til at betale mere i skat, og det er jo den skat, han skal betale, der bekymrer den almindelige husejer. Altså vil han ikke blive generet, selv om hans vurdering skulle blive en lille smule højere.

Det bliver næsten fremstillet sådan heroppefra, at når vi nu gennemfører dette lovforslag, vil der aldrig mere ske vurderinger, så det bliver kæmpe udsving, der er tale om. Der vil altså stadig foregå en almindelig vurdering hvert andet år, vil jeg gerne gentage, men der vil jo så være den maskinelle fremskrivning, og skulle den blive lidt lavere, er der også bygget en reduktion ind, netop for at sikre, at man ikke får en vurdering, der er højere end det, man kan sælge sit hus for, eller får en højere skat.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Hr. Peter Christensen har fuldstændig misforstået det, hvis det er sådan, at han tror, at vores ærinde er at få folk til at betale så høje boligskatter som muligt, for det er slet ikke tilfældet. Vores ærinde er sådan set bare, at folk ikke skal betale mere end det, de nu engang skal, altså at folk skal betale den rigtige boligskat.

Hr. Peter Christensen står nærmest heroppe og indrømmer, at problemet er, at når det er sådan, at vurderingen falder, altså at gennemsnittet falder, så er der nogle, der vil ligge under det, og så siger hr. Peter Christensen, at hvis det er sådan, at de gør det, bliver deres skat også sat ned. Men det gør den jo ikke, for når der er et gennemsnit, er det sådan, at faldet bliver vejret op af dem, som ligger højere, og det vil sige, at de, der falder, falder mindre, end de ellers ville have gjort. Tror hr. Peter Christensen ikke, at det fører til, at der er nogle, der synes, at det måske ikke er særlig smart? Hvis det var sådan, at man ikke havde gennemsnitsberegning, ville det nemlig betyde, at de fik den rigtige skat, nemlig en lavere.

Det, hr. Peter Christensen gør, er, at han forsvarer et princip, hvor de, der har de store og dyre huse, slipper billigere, mens de, der har de billige huse, kommer til at betale mere, end de ellers skulle, og det er sådan set det, der er problemet for os. Problemet er ikke, at folk skal betale en høj skat, nej, vi ønsker sådan set bare, at de skal betale den skat, som svarer til vurderingen og til det, som huset er værd.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg tror, det var en fortalelse, at hr. Jacob Buksti til sidst kom til at sige, at det ikke var et problem, at man skulle betale en høj skat, men det er jo stadig essensen i det, vi diskuterer nu: vi har villet sikre, at man ikke skal betale mere i ejendomsværdiskat, og jeg ved, det er blevet sagt før, men jeg gentager det altså stadig gerne. Vi vil sikre, at husejerne ikke skal betale mere i ejendomsværdiskat, end de gør i år. Den skal ikke stige næste år, og den skal heller ikke stige fremover. Det er det centrale.

Når der bliver foretaget den ændring af ejendomsværdiskatten, er der heller ikke behov for den samme omfattende vurderingsorganisation. Vi sparer 125 mio. kr. ved at tilpasse systemet efter behovet og at tilpasse systemer efter

behov er noget, alle bør sigte efter, og som vi i hvert fald i Venstre føler os forpligtet til.

Formanden:

Hr. Ole Stavad som ordfører.

Kl. 20.30

Ole Stavad (S):

Vi fem partier, der står som forslagsstillere, er ikke i tvivl om, at regeringen sammen med Dansk Folkeparti vil kunne gennemtvunge den lovgivning, der ligger i Folketinget. Her i huset er det jo sådan, at de, der kan samle 90 mandater, får ret, selv når de ikke har det. Det er nu engang demokratiets vilkår.

Men vi advarer bare imod, at man lukker øjnene. Det er jo ikke kun noget, der siges af nogle partier og af nogle mennesker herinde i Folketinget. Det er jo først og fremmest noget, der skaber stor bekymring for ikke at sige dyb frustration ude i landet blandt dem, der kender til det her.

Hr. Peter Christensen har i sin ordførertale sagt, at det jo vil gå, som det plejer. Det, vi snakker om, er jo helt aktuelt. Det bliver i løbet af de næste 2-3 uger, at vurderingerne kommer ud, og de sendes til vurderingssekretariatene i kommunerne, og så får de en behandling, ligesom de plejer. Nej, det gør de ikke, vil jeg sige til hr. Peter Christensen. For vurderingssekretariatene har for hovedpartens vedkommende ikke deltaget i besigtigelsen og har ikke deltaget i forhandlinger med de mennesker, som mener at have fået en forkert behandling.

Hvis vi tager sidste år, hvor der helt præcis efter skatteministerens oplysninger indkom 31.400 klager, så blev de 26.150 håndteret af vurderingsrådene i kommunerne. Selvfølgelig skete det med hjælp fra dygtige folk i vurderingssekretariatene, men de havde ikke opgaven med at afklare, tage ud på besigtigelse og sørge for, at man nåede frem til et resultat, som borgerne var tilfredse med. De er væk, og det er dér, hr. Peter Christensen tager grundlæggende fejl, og det er dér, jeg ikke forstår, at Venstre, regeringen og Dansk Folkeparti mener, at det er lige meget, at man afskaffer den instans og fjerner de mennesker, som er sat til at tage sig af borgernes klager.

Deres periode udløber den 30. april. Den 1. maj, når de første klager begynder at komme ind, er de væk, og der er ingen til at tage sig af det. Der er ingen, som har været vant til det, og som har erfaring med at tage sig af det, og der er ikke opbygget noget nyt at sætte i stedet for.

Derfor er jeg helt enig i, at der er en hel masse diskussioner om det lovforslag, vi har liggende i Folketingets Skatteudvalg, men det er ikke det, vi har taget op her. Det, vi har taget op her, er en stærk bekymring og en advarsel til regeringen. Vi ved, at regeringen med Dansk Folkepartis hjælp kan gennemføre det, men man skal ikke komme bagefter og sige, at man ikke havde fået alle de chancer og alle de muligheder, der over hovedet eksisterer, for at få udskudt det her.

Hvis det var sådan, at det bare var et spørgsmål om at køre hen over og være imod regeringen, så ville vi fem partier nok ikke have foreslået som andet led i vores lovforslag, at ministeren pr. 1. oktober eller i hvert fald inden udgangen af året skal komme med en egentlig revision, efter at det er blevet gennemarbejdet. Det har vi føjet ind, netop fordi vi vil understrege, at det her ikke var et forsøg på at undgå den diskussion eller en nyvurdering af, om vi kunne gøre det her på en bedre måde.

Samtlige partier sagde ved førstebehandlingen, at de var åbne over for at gå ind i den dialog og i den debat om, hvorvidt vi kunne gøre det bedre. Men vi mener, at det bør foregå på en ordentlig måde.

Derfor vil jeg godt understrege, at når hr. Peter Christensen nu gang på gang har sagt, at loftet over ejendomsværdiskatten skulle være en særlig begrundelse for få klager i år, så mener jeg, at det, jeg sagde tidligere, stadig væk er rigtigt. Det bliver den vurdering, der kommer ud, som bliver den endelige, her pr. 1. januar 2002. Den bliver grundlaget for fastlåsning af ejendomsværdiskatten.

For i modsætning til det, regeringen lovede inden valget, er det jo ikke vurderingen pr. 1. januar 2001, der er grundlaget for fastlåsningen. Det er jo den vurdering plus op til 5 pct. oveni, og derfor bliver det den vurdering, som borgerne nu får i de næste 2-3 uger. Det gælder alle, der har en bolig, som de selv ejer, hvad enten det er sommerhus, ejerlejlighed eller parcelhus. Det bliver den, der bliver bestemmende for, hvilket niveau i ejendomsværdiskatten man bliver fastlåst på. Den bliver ikke kun gældende for i år, men bliver gældende i lang tid fremover, hvis ikke man foretager nye ombygninger i større stil. Sådan er det, så længe ejendomsværdiskattestoppet gælder. Derfor er det den mest betydningsfulde vurdering, borgerne har fået i formentlig mange, mange år, og derfor er det uforståeligt, at ingen vil lytte til en stilfærdig, or-

dentlig advarsel, ikke kun herindefra, men fra talrige uden for det her hus.

Kl. 20.35

Formanden:

Hr. Mikkel Dencker som ordfører.

Mikkel Dencker (DF):

Jeg skal indledningsvis sige, og det kommer nok ikke som den store overraskelse, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte det foreliggende forslag, L 202.

Dansk Folkeparti ønsker i stedet regeringens forslag, L 180, vedtaget. Det gør vi ud fra en holdning om, at offentlige opgaver skal udføres så effektivt som muligt uden unødvendigt forbrug af skattekrone. Derfor bakker Dansk Folkeparti op om L 180, som vil reducere vurderingsorganisationen betragteligt i omfang, ligesom vi tilslutter os, at man går fra at have vurderinger hvert år til kun hvert andet.

Yderligere taler gennemførelsen af skattestoppet for ejendomsværdiskatten for – med det loft, der nu bliver lagt over ejendomsvurderingerne – at der ikke længere er behov for et så stort vurderings- og klagesystem. Det er den logiske følge af, at der vil komme færre klager, nu hvor ejendomsvurderingerne ikke kan stige over det nuværende niveau.

Det har været fremført som argument for L 202, at antallet af klager over årets ejendomsvurderinger vil eksplodere, og at systemet til den deraf følgende klagebehandling ikke er stort nok eller godt nok til at kapere en sådan eksplosion i klagernes antal.

Men Dansk Folkeparti tror ikke på, at klagerne antal vil stige, for med indførelsen af skattestoppet på ejendomsvurderingerne skal boligejerne højst betale skat af vurderingen for 2001 plus 5 pct., selv om huset vurderes højere. Desuden bevares jo som bekendt vurderings- og skyldrådenes sekretariater året ud.

I Dansk Folkeparti har vi tillid til, at regeringen vurderer situationen korrekt og ikke foreslår et nyt system indført, uden at den er sikker på, at det vil fungere.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

To ting: Er det rigtigt at konkludere, at den store bekymring, som Dansk Folkeparti forrige uge udviste i forhold til, om Folketinget foretog sig noget, der kunne være kritisabelt, altså lovsjuskspørgsmålet, er forduftet i løbet af den sid-

ste uge, så det nu ikke længere er den slags problemer, som optager Dansk Folkeparti? Er det rigtigt forstået?

For det andet bliver der her i argumentationen lagt vægt på, at sekretariatene jo stadig væk bliver opretholdt. Skal det forstås på den måde, at Dansk Folkeparti mener, at vurderingsrådenes medlemmer blot har været ekspeditionskontor i forhold til, hvad sekretariatene har indstillet?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Hr. Mikkel Dencker lagde i sit indlæg stor vægt på, at det da ikke var nødvendigt med en vurderingsorganisation af den nuværende karakter, fordi man havde gennemført et skattestop. Vi kan godt diskutere, om skattestoppet på ejendomsværdiskatten er hensigtsmæssigt eller ej. Men betyder det, at Dansk Folkeparti kun bekymrer sig for, at folk ikke kommer til at betale mere i skat, og altså ikke bekymrer sig for, om folk, som i virkelighedens verden er berettigede til at få en skattenedsættelse, ikke får den skattenedsættelse, som de har krav på? Bekymrer det slet ikke Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Da jeg lyttede til hr. Mikkel Denckers argumentation, syntes jeg, at der var meget, meget lidt, der var taget ud af den rigtige, virkelige verden.

Det var et helt andet forslag og en helt anden virkelighed, hr. Mikkel Dencker snakker om. Og det, der jo godt kan bekymre nogle af os, er, at uanset hvor mange gange vi forsøger at bringe lidt virkelighed ind i det her, så lader man som om, at virkeligheden er en anden end den, der er den rigtige virkelighed. Fordi man ikke kan lide den, lukker man øjnene for den. Er Dansk Folkeparti opmærksomt på, at der ligger et tønstungt ansvar på partiet? Det er det parti, der i givet fald kommer til at bære det her forslag igennem og bliver ansvarligt for, at i tusindvis af borgere ikke kan få en ordentlig behandling. Er man bevidst om det i Dansk Folkeparti?

Kl. 20.40

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil begynde med at besvare hr. SamuelSENS kommentar om, hvorvidt lovsjuskeriet var forduftet her i den sidste uges tid. Jamen det er jo to helt forskellige problemstillinger, vi diskutere-

rer. Hr. SamuelSENS forslag, som faldt for en uge siden, var jo af en helt anden kategori, og det lagde op til at påtvinge regeringen lovsjusk, og det kan Dansk Folkeparti nødvendigvis ikke være med til.

Vi betragter ikke vurderingsrådene som have været et ekspeditionskontor tidligere. Vi tager hatten af for det flotte stykke arbejde, som vurderingsfolkene har gjort indtil nu, men vi mener ikke, at der er behov for en vurderingsorganisation med vurderingsråd og skyldråd af den størrelse længere. Sådan er det.

Hr. Homann spørger, om vi ikke er bekymrede. Jamen vi er ikke bekymrede, for folk kan stadig væk klage over deres vurdering, så vi mener ikke, at der er grund til bekymring, i hvert fald ikke i den kategori, som hr. Homann udtrykker.

Hr. Stavad spørger, om vi ikke i Dansk Folkeparti er bevidste om vores ansvar. Jo, selvfølgelig er vi da bevidste om det. Vi kan godt tælle til 90 og se, at det er vores mandater, der kommer til at bære L 180 igennem. Men vi er absolut ikke enige med hr. Stavad i, at folk ikke får en ordentlig klagebehandling. Det mener vi fortsat at de gør, også i år.

(Kort bemærkning).

Anders SamuelSEN (RV):

Jeg stillede to spørgsmål og fik et fejlagtigt svar på det første og ikke noget svar på det andet.

Det første spørgsmål var om lovsjusk. Der henviser Dansk Folkepartis ordfører til, at det beslutningsforslag, der blev behandlet i sidste uge, ville pålægge regeringen at gennemføre lovsjusk. Det var overhovedet ikke på nogen måde på tale. Der blev bare foreslået, at man skulle komme med en redegørelse inden sommerferien. En redegørelse, så Folketinget havde en mulighed for at undgå at lave lovsjusk, men netop kunne forholde sig til nogle konkrete bud på, hvordan man kunne løse et konkret problem.

Hvis det er måden, man behandler sagerne på fra Dansk Folkepartis side, siger det jo alt om, hvorfor det også går galt i denne her sag. Derfor vil jeg gerne efterlyse svaret på det andet spørgsmål. Der blev henvist til fra Dansk Folkepartis side i ordførertalen, at sekretariatene jo stadig væk var til stede, og at der jo derfor ingen grund var til at være bekymret. Betyder det, at Dansk Folkeparti fuldstændig underkender, hvad vurderingsmændene har rendt rundt og lavet, og bare mener, at sekretariatene er dem, der skal løse det hele, som de åbenbart også har

gjort tidligere, og at vurderingsrådsmændene bare har siddet til pynt?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu er jeg ikke noget bekymret menneske, men jeg vil sige, at hvis man påtager sig det ansvar at bære sådan et forslag som det her igennem, må man også tage på sine skuldre, at det er mange tusind menneskers skattebetaling, man tager ansvaret for. Man tager ansvaret for, om den er korrekt, og om de mennesker kommer til at betale for meget eller for lidt i skat.

Derfor har jeg bare brug for at pointere over for hr. Mikkel Dencker, at det jo faktisk ikke er korrekt, at man som borger bare kan klage, hvis man får en fejlagtig vurdering. Det er faktisk noget af det, der er et af hovedproblemerne i L 180, nemlig at man, når man er underlagt vurderingen hvert andet år, så faktisk også er frarøvet muligheden for at klage over den pågældende vurdering. Så man kan som borger risikere, at man er berettiget til en skatnedsættelse, men på grund af det nye vurderingssystem, som er foreslået, får man ikke sin skatnedsættelse, og man har ikke mulighed for at klage. Det synes jeg faktisk ikke man kan være bekendt.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Mikkel Dencker, hvordan det kan være, at Dansk Folkeparti ikke synes, at man skulle give det her mere tid, så man kunne få forhandlet en ordentlig løsning igennem.

Det kunne jo også være, at Dansk Folkeparti så kunne komme igennem med Dansk Folkepartis synspunkter. Som jeg har læst Opgavekommissionens rapport, kan jeg jo se, at Dansk Folkeparti går ind for, at: Opgaverne vedrørende vurdering af fast ejendom bør overføres til kommunerne, og klageadgangen bør flyttes fra skyldrådene til de kommunale skatteanke-nævn, idet det dog i forbindelse med behandlingen af klager bør sikres, at klageorganet har tilstrækkelig mange sager til at sikre en forsvarlig klagesagsbehandling.

Kl. 20.45

Mener Dansk Folkeparti stadig væk det? Eller har Dansk Folkeparti skiftet holdning? For det, man gennemfører her, er jo det stik modsatte.

Så derfor: Er det kun, fordi Dansk Folkeparti har fået at vide, at man skal tælle til 90? Eller er det sådan, at man vil være med til at forhandle,

så vi fik en ordentlig løsning, som eventuelt bl.a. kunne tage hensyn til Dansk Folkepartis synspunkter? Men de betyder måske ingenting?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Til hr. Samuelen kan jeg sige: Jamen så kalder vi det for redøgørelsessjusk, for der var simpelt hen for kort tid for regeringen til at komme med den redøgørelse, for kort tid til, at man kunne gøre et seriøst stykke arbejde på et så kompliceret område, som det radikale forslag vedrørte.

Stadig væk anerkender Dansk Folkeparti – og det er jo så en gentagelse af svaret fra før – det arbejde, som vurderingsrådene har foretaget indtil videre.

Hr. Homann gentager så sit spørgsmål; han er også bekymret. Nu er vi ovre i årsreguleringerne. Det er muligt, at der bør kunne klages over dem, men det er som bekendt heller ikke endnu fastsat, hvordan årsreguleringerne rent faktisk skal finde sted. Det er også et af de punkter i L 180, hvor Dansk Folkeparti ikke er fuldstændig enige, men det er jo som bekendt også L 202, vi behandler i dag.

Hr. Buksti vil gerne have svar på, hvorfor Dansk Folkeparti så ikke ønsker mere tid til behandling af lovforslag nr. L 180. Jamen altså forslaget blev fremsat for over en måned siden. Der er allerede, som hr. Vernersen oplyste, stillet 98 spørgsmål til det, der er modtaget en stor stak af hørings svar, som jeg forventer at alle har læst grundigt igennem, og Dansk Folkeparti er også indstillet på, at behandlingen af forslaget skal have den tid i Folketinget, som det skal tage. Så vi mener, der skal bruges god tid på L 180.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Lige til det sidste her. Hr. Mikkel Dencker siger, at der var en detalje, en væsentlig detalje, synes jeg, som han ikke var enig i, i L 180; men han har erklæret, at man stemmer for.

Jeg kan godt betro hr. Mikkel Dencker sådan med min lille smule erfaring i politik, at det er et dårligt udgangspunkt for en forhandling, at man har erklæret sin fulde tilslutning og så vil hen og have rettet noget. Det fungerer ikke så godt, det kan jeg godt betro hr. Dencker. Men det finder han ud af.

Det, jeg ville spørge om, var: I et tidligere svar under forrige svarrunde siger hr. Dencker, at han er sikker på, at klagerne får en ordentlig behandling. Jamen af hvem? Altså de findes ikke.

Det, jeg vil gøre opmærksom på, er, at så vidt jeg har forstået, henviser man til, at de her sekretariater og vurderingsråd – i kommunerne er det sekretariaterne – skal stå for klagebehandlingen, og lad os så sige, at det ikke er 30.000, men bare 10.000 klager, der kommer ind nu her de kommende par måneder.

For mig at se har disse sekretariater ikke nogen som helst legalitet. Hvem er ansvarlig? Hvem er deres myndighed? For mig at se kan de kun foretage sådan rent faktuelle ændringer af BBR-oplysninger eller noget i den retning. Andet kan de ikke. Det er jo vurderingsrådene, der har myndigheden, og de er ikkeeksisterende, så det er da noget af en lemfældig sagsbehandling.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Hr. Mikkel Dencker giver udtryk for, at Dansk Folkeparti er klar over, at man har og bærer et tungt ansvar her. Jamen det, der bare foruroliger, det, vi ikke kan forstå, er, at man bruger lodret forkerte begrundelser for at sige, det er godt nok. Det, jeg ikke kan forstå, er, at vi ikke i det mindste kan få en argumentation for, at man mener, at det her er i orden, at man siger, at vi vil få en ordentlig klagebehandling, når man samtidig ved, at de, der tager sig af klagerne, forsvinder den 1. maj; så er de der ikke længere.

Hvorfor vil man ikke fortælle os, hvordan den ordentlige klagebehandling skal foregå? Hvorfor giver man udtryk for, at skattestoppet betyder færre klager? Det kan vi så gisne om, men der vil i hvert fald komme et femcifret antal ind, 10.000, 20.000, 30.000, 40.000, 50.000. Sidste år, og der var der ikke en særlig situation, kom der altså over 30.000. Når vi så ser på, hvad det i øvrigt er, der indvirker på vurderingerne, så er det jo ikke bare ejendomsværdiskatten.

Kl. 20.50

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg erindrer, da vi behandlede L 180, som jo hører lidt sammen med det her, at hr. Mikkel Dencker var bekymret over disse gennemsnitsberegninger, og der blev sagt heroppefra, at det kunne vist ikke passe. Men det kan jo netop passe, for nu er der svar om, at man bruger disse gennemsnitsberegninger.

Men det var nu ikke så meget det.

Jeg synes, at den argumentation, hr. Mikkel Dencker er fremkommet med heroppefra, har været meget, meget tynd. Der har ligesom ikke

været nogen forklaring på de ting, som man har forsøgt at argumentere for. Er sandheden ikke, at den her diskussion, den her parlamentaren om det her spørgsmål er fuldstændig ligegyldig i forhold til Dansk Folkeparti? Er det ikke sådan, at Dansk Folkeparti, da man skrev under på finansloven, skrev under på, at vi gennemfører det her? Det er jo virkeligheden.

Derfor er denne diskussion fuldstændig ligegyldig, fordi hr. Mikkel Dencker kan jo ikke argumentere og kan heller ikke gå ind og sige, at det her er Dansk Folkepartis synspunkt. Dansk Folkeparti har bundet sig helt og fuldt med den musefældeklause, der ligger.

Det er også derfor, som også hr. Ole M. Nielsen siger, at når der ikke gives ordentlige svar, så er det jo forklaringen.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

De herrer Ole M. Nielsen og hr. Stavad konkluderer begge to, at de, der skal vurdere klagerne, forsvinder pr. 1. maj. Og det er da også rigtigt, at ifølge denne lov, L 180, skal vurderingsrådene og skyldrådene forsvinde pr. 1. maj. Men det betyder jo ikke, at der aldrig nogen sinde er nogen, der skal behandle nogen klager længere. Jamen det er da vurderingsankenævnet, der træder til den 1. juli, der så tager over. Så dermed er der jo nogle til at behandle dem.

Hr. Vernersen har subjektive vurderinger omkring forskellige ting, og det er jo så hans egen vurdering, men det er da ikke fuldstændig ligegyldigt, hvad der foregår her i salen. Vi lytter da til de høringssvar, der kommer, de borgere, der henvender sig til Dansk Folkeparti. Og vi vedtager da ikke bare L 180 i blinde. Det gør vi da ikke.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne have hr. Mikkel Dencker til at bekræfte her fra Folketingets talerstol, at Dansk Folkeparti har ændret holdning. Det, som Dansk Folkeparti gik ind for i Opgavekommissionen, var en kommunal model tæt ved borgerne og med et stærkt lægmandselement i, mens det, som Dansk Folkeparti nu går ind for, er det stik modsatte. Det er et statsligt system fjernt fra borgerne, et maskinelt system med et meget, meget lille – hvis noget – lægmandselement. Er det ikke korrekt, at Dansk Folkeparti nu går ind for systemet før mennesket? Og er det ikke korrekt, at det i hvert fald er det stik modsatte af det,

som Dansk Folkeparti mente for godt et år siden?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det er altså en anelse svært at diskutere med hr. Mikkel Dencker. Først fik vi at vide, at vurderingssekretariatene ville tage sig af klagerne, som de plejer. Når så vi siger, jamen de, der plejer at tage sig af klagerne, er jo væk den 1. maj, så er jeg da glad for, at hr. Mikkel Dencker giver os ret i det. Men derefter siger han så, at det er vurderingsankenævnene, der skal tage sig af klagerne.

Hvis hr. Mikkel Dencker forholder sig til realiteterne, kan vi jo se, at sidste år tog vurderingsrådene, dem, man afskaffer, sig af 26.000 ud af små 32.000 klager. Vurderingsrådene er væk. Hvad vil Dansk Folkeparti gøre ved det? Kan vi ikke få et svar i forhold til virkeligheden i stedet for det, man opfinder, som bare ikke har med virkeligheden at gøre?

Kl. 20.55

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Så vil jeg godt stille et fuldstændig enkelt spørgsmål til hr. Mikkel Dencker: Har man efter finanslovaftalen andre muligheder end at stemme imod det her forslag og stemme for L 180 – har man andre muligheder?

Når man hører på den argumentation, man har haft tidligere, og den, man har nu, er der i hvert fald meget, der tyder på, at man fuldstændig har skiftet holdning, er vendt et hundrede firs grader – et hundrede firs grader. Har man andre muligheder end at stemme for L 180 og imod det her forslag efter det finanslovaftale, der ligger?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg skal beklage, at jeg i første omgang overhørte hr. Bukstis spørgsmål. Hvis hr. Buksti refererer korrekt fra Opgavekommissionen, jamen så har vi skiftet mening.

Men man kan jo blive klogere med tiden, og det er jo så det, der er sket her. Vi har fundet, at denne model, der er i det her forslag, L 180, er bedre end det, vi har ment tidligere, og det er jo en ærlig sag at blive klogere. Det kunne måske også ske for andre en dag. Det kan man jo kun håbe på.

Hr. Vernersen spørger også, om vi har noget valg i forhold til finanslovaftalen? Jamen i finanslovaftalen er der indregnet nogle besparelser, som L 180 giver, men det betyder ikke, at vi for at leve op til de besparelser vil stemme for de mest vanvittige forslag, der måtte komme, til at finansiere denne her besparelse. Det kommer jo selvfølgelig an på den konkrete vurdering af forslaget til udmøntning af besparelsen, om det også er noget, som er godt nok. Og det mener vi i det her tilfælde at det er.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er til hr. Denckers udtalelse om, at det var skam nyttigt at debattere her i salen, og at man lyttede til de henvendelser, der kom fra borgere, osv. Men det er jo ikke noget, der gør indtryk, altså man skifter ikke holdning, og det kan man jo heller ikke. For hr. Mikkel Dencker sagde tydeligt ved førstebehandlingen fredag eftermiddag, at uanset hvad der skete, så garanterede han, at de stemte for det forslag her. Og det var det, der fik mig til at sige den eftermiddag, at ja, så er den debat jo omsonst, så er der jo ikke noget skægt ved det.

Det er vel sådan set ikke et helt ukendt fænomen i Folketinget. Men i en sag som denne her, hvor der kommer så mange reaktioner ind fra befolkningen, er det alligevel også lidt mærkeligt, at alle de, der henvender sig til Dansk Folkeparti, bakker modellen her op. Det er, som om folket har delt sig; altså de, der glade ved forslaget, henvender sig til Dansk Folkeparti, og alle de andre til os andre. Det er jo egentlig lidt kedeligt, for så bliver det lidt ensidigt.

Formanden:

Kan vi gå videre i ordførerrækken? Det tror jeg vi kan.

Else Theill Sørensen (KF):

For 10 dage siden førstebehandlede vi et lovforslag, L 180, fra skatteministeren om ændring af vurderingsloven.

Af den behandling fremgik det tydeligt, at de partier, der nu har fremsat L 202, mildt sagt ikke var begejstrede for ministerens lovforslag. Vi kom i debatten dengang omkring mange ting, og der er stillet et meget stort antal spørgsmål i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Det, vi så har nu, er et forslag, som lidt kort sagt går ud på at forlænge funktionsperioden for de vurderingsmænd, hvis funktionsperiode

udløber med udgangen af denne måned, teknisk set ved at genudpege dem for en kortere periode.

Skatteministeren har tidligere forsikret Folketinget om, at der ikke er juridiske problemer med ikke at udpege nye medlemmer af vurderingsrådene pr. 1. maj i år, selv om L 180 ikke bliver vedtaget inden denne dato. Det var et spørgsmål, vi meget havde oppe i forbindelse med behandlingen af L 180. I et svar fra Kammeradvokaten vedrørende spørgsmålet bekræftes ministerens opfattelse af juraen omkring dette spørgsmål.

Jeg skal da meget gerne medgive, at det ikke er nogen ønskværdig situation, der opstår, når der ikke udpeges vurderingsmænd pr. 1. maj, men det er altså ikke lovstridigt.

I Det Konservative Folkeparti mener vi på den baggrund, at vurderingsorganisationens fremtid skal fastlægges ved, at vi behandler L 180 færdigt, og vi kan derfor ikke støtte dette forslag, altså L 202.

Kl. 21.00

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg har en fornemmelse af, at den konservative ordfører sådan set er i en lidt splittet situation i denne sag, idet jeg har en fornemmelse af, at den konservative ordfører stadig går ind for det, som jeg har forstået De Konservative hidtil er gået ind for.

Nu er det ikke sådan, at det er et spørgsmål om, hvorvidt det, der står i Opgavekommissionens rapport, er rigtigt eller forkert. Det er sagt til hr. Mikkel Dencker, som åbenbart ikke har læst bilaget, men jeg kan sige, at det er bilag 83.

Jeg vil høre, om De Konservative som vi andre stadig er tilhænger af en fortsat statslig varetagelse af vurderingsopgaven, idet vi lægger særlig vægt på lægmandselementet og sikringen af en adskillelse mellem ansættelsen af ejendomsskattegrundlaget og udskrivningen af ejendomsskat. Hvorfor kan det være, at Det Konservative Folkeparti ikke vil være med til at give forhandlingerne og det brede samarbejde en chance her? Så kunne det jo være, at Det Konservative Folkeparti også kunne få indflydelse på, hvad det er for en fremtidig vurderingsorganisation, vi skal have.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes egentlig, det var en kort og rimelig præcis tale, fru Else Theill Sørensen holdt på De Konservatives vegne.

Konklusionen var, at det, der sker med det lovforslag, regeringen har fremsat, og som den vil bære igennem sammen med Dansk Folkeparti, er: det er ikke ønskværdigt, at vi afskaffer vurderingsrådene på et tidspunkt, hvor alle klagerne kommer ind, men det er ikke lovstridigt. Hvis vi henholder os til Kammeradvokatens udtalelse, som vi har fået i udvalget, kan vi jo også sige, at begge dele er rigtige.

Jeg forstår godt, at det ikke er så sjovt at være konservativ i sagen her, for vi er nok enige. Men det ændrer jo ikke ved, at Det Konservative Folkepartis stemmer faktisk bliver udslagsgivende for, at man nu afskaffer lægmandselementet, og bliver udslagsgivende for at vi får en vurderingsorganisation, som ikke sikrer nogen rimelig, nogen ordentlig vurdering her i landet.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Det er jo rigtigt, som hr. Buksti sagde, at vi har haft en anden holdning i Opgavekommissionen end eksempelvis Venstre og Dansk Folkeparti. Men det ændrer altså ikke ved, at det ikke er i voldsom modstrid med vores holdninger dengang, at det skal være en statslig opgave, og at der skal være et lægmandselement. Det er der også fortsat, men det er mindre, det erkender jeg.

Til hr. Stavad: Jeg sagde, at det ikke er nogen ønskværdig situation, og jeg skal gerne understrege, at det, jeg mener ikke er ønskværdigt, er den situation, der opstår, når der i den nugældende lov, som endnu ikke er ændret, står, at ministeren skal udpege personer til en funktionsperiode fra 1. maj, og at loven først træder i kraft senere. Det var det, der var hele problemstillingen i vores debat om L 180, og det, jeg mener, er altså, at det selvfølgelig ikke er ønskværdigt, at vi ikke har nået at få tingene på plads, inden de personer egentlig skulle have været udpeget efter den gamle lov.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Ja, efter den forklaring fra fru Else Theill Sørensen må jeg jo erkende, at jeg i hvert fald opfatter noget andet, og det lader jeg så stå til troende.

Selvfølgelig er det den forklaring, fru Else Theill Sørensen kom med, der er den rigtige.

Men så vil jeg godt spørge: Mener fru Else Theill Sørensen, at det er ønskværdigt – eller sagt på en anden måde: Mener fru Else Theill Sørensen ikke, det er særdeles problematisk, at man afskaffer vurderingsrådene, som skal tage sig af borgernes klager, på et tidspunkt, hvor der ikke er noget andet at sætte i stedet for, og lige nøjagtig på eller umiddelbart før det tidspunkt, hvor klagerne strømmer ind til kommunerne?

Kl. 21.05

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne spørge fru Else Theill Sørensen, om fru Else Theill Sørensen og Det Konservative Folkeparti mener, at den lille, spinkle rest af lægmandselement, der er tilbage, er tilfredsstillende. Mener fru Else Theill Sørensen ikke, at det faktisk er sådan, at det netop er Told og Skat, som får opgaven og skal lave de besigtigelser, alt det som lægmandsorganisationen gjorde, og at det, der så bliver tilbage til de amtslige klagenævne, er tage stilling til det, der er tilovers? Er det virkelig tilfredsstillende? Dækker det virkelig Det Konservative Folkepartis synspunkt om, hvad lægmandselementet er?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Der er jo ikke noget at sige til, at det er svært med argumentationen i denne sag.

Jeg går ud fra, at ministeren kan bekræfte, at han så sent som i december gav udtryk for, at man vil fastholde vurderingsorganisationen, som den er. Det giver jo store problemer, også for de ordførere, som støtter regeringen, fordi alle havde en forventning om, at man bibeholdt denne organisation. Det var den almindelige opfattelse, det var det, vi talte om her på Christiansborg, og pludselig skal man så argumentere modsat.

Der er ikke noget at sige til, at det bliver noget underligt noget. Folk, der følger denne debat, må da også tænke: Jamen hvad er det, der foregår? I december er alle på det rene med, at vi har organisationen, og her ganske kort tid efter, efter at sagen har været en tur igennem Finansministeriet, er det hele stort set ligegyldigt. Der er ikke noget at sige til, at det også er svært for fru Else Theill Sørensen.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Hr. Ole Stavad anførte, at der ikke er noget at sætte i stedet. Jo, det er der. Vi er så uenige om, hvorvidt det er godt nok, men vi kan vel ikke være uenige om, at der er noget at sætte i stedet. Der kommer vurderingsankenævne, som bare træder til pr. 1. juli og ikke pr. 1. maj.

Til hr. Buksti: Ja, man kan jo altid diskutere, hvor stort lægmandselementet skal være. Her bliver det mindre, det er rigtigt, men jeg er tryk ved det lægmandselement, der kommer nu.

Hr. Jens Peter Vernersen siger, at han godt kan forstå, at det er svært med argumentationen. Jamen argumentationen for de ting bliver vel ikke væsentlig anderledes af, at vi først skal diskutere dem efter sommerferien. Det, som lovforslag nr. L 202 går ud på, er, at vi udskyder det lidt og først taler om det lidt senere, og det kan jeg ikke se at argumentationen kan blive væsentlig anderledes af.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det er sjovt at spørge, hvem det så er, der skal tage sig af klagerne. Vi spurgte hr. Mikkel Dencker, der startede med at sige, at det var de kommunale vurderingssekretariater, og når man så spørger fru Else Theill Sørensen, hvem der skal tage over, bliver det sagt, at det er Vurderingsankenævnet, som først bliver etableret – jeg vil næsten bide spids på, at det ikke bliver pr. 1. juli, men væsentligt senere. Men når man spørger ministeren, giver han udtryk for, at han forventer, at det er de kommunale vurderingssekretariater, som påtager sig den opgave, som vurderingsrådene plejede at have, og som sidste gang ekspederede langt, langt flertallet, mere end fem sjettedele af de sager, der kom ind.

Det er de vurderingsråd, der er væk, og giver det slet ikke anledning til bekymring hos fru Else Theill Sørensen og Det Konservative Folkeparti for borgernes muligheder for at få en ordentlig behandling?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

De klager, der kommer ind, vil gå til de kommunale vurderingssekretariater, hvor de får en første behandling, sådan som de altid har fået. De når først frem til et lægmandsorgan, når de når frem til de nyudpegede vurderingsankenævne, men der vil stadig være mulighed for, at der undervejs sorteres ganske kraftigt ud i dem, ved at

man bliver enig med klageren i det, som klageren har fremført, eller at man i hvert fald når frem til en forståelse, akkurat ligesom i en række skattesager, hvor man bliver enig med skatteforvaltningen, inden sagen går videre til ankenævnet.

Kl. 21.10

Formanden:

Hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

De fem partier, som har fremsat lovforslag nr. L 202, er indbyrdes uenige om mange ting, også når det drejer sig om skattepolitik. Vi kan sikkert komme godt og grundigt op at diskutere, hvordan man skal gribe skattepolitikken an. I SF lægger vi stor vægt på, at man får mulighed for at lave nogle skattelettelser for de dårligst lønnede i samfundet, men det er altså nogle diskussioner, som vi kan tage indbyrdes mellem de fem partier. Vi kan sikkert også godt diskutere indbyrdes, hvordan vurderingsorganisationen skal se ud.

Jeg er åben over for, at man kan lave nogle reformer, og det er der flere af de andre partier som også er, og den diskussion vil vi tage. Men det, der er det grundlæggende spørgsmål her, er, hvordan man kan lave en reform af vurderingsorganisationen, så man undgår lovsjusk og sikrer, at borgernes retssikkerhed bliver bevaret.

Det grundlæggende problem er ikke bare, at man har et skattestop, og at folk ikke kan risikere at skulle betale mere, end de har gjort tidligere. Nej, der er langt, langt flere problemer forbundet med det her. Det handler om, at der er folk, som risikerer ikke at få de skattelettelser, som de er berettigede til.

Det kan man selvfølgelig godt tage meget let på og sige: Jamen det skal nok fungere, det finder vi bare ud af, og vi har gennemført et skattestop. Men der er faktisk tale om, at fordi man laver en mindre nøjagtig og dårligere vurderingsorganisation, er der nogle borgere, som uretmæssigt kommer til at betale for meget i skat, og det synes jeg er en dårlig idé, ligesom det i det hele taget er en dårlig idé at gennemføre ændringen så hurtigt og så sjusket og så voldsomt, som regeringen lægger op til med dette forslag.

Vi vil godt have en konstruktiv dialog om, hvordan man indretter fremtidens vurderingsorganisation, og derfor synes vi, at der skal gives tid til den diskussion, og det skal gøres netop ved at sikre, at der er en retssikkerhed i den

mellemliggende periode, så folks klager kan blive behandlet, og man får et rimeligt grundlag for udskrivningen af ejendomsværdibeskatningen og alle de andre ejendomsskatter, så folk hverken kommer til at betale for meget eller for lidt, men kommer til at betale den korrekte skat. Vi har altså som politikere en forpligtelse til at sikre, at folk kommer til at betale den korrekte skat, uanset om vi er tilhængere af skattestop eller ej.

Anders Samuelson (RV):

Jeg tænker indimellem en anelse over, om det er undertegnede, som har en del af ansvaret for den misere, vi står med her.

Jeg ved ikke, om andre havde foreslået det før Det Radikale Venstre, men vi foreslog i hvert fald i valgkampen, at man skulle se på vurderingsrådene og se på, om man kunne gøre det på en anden måde, og vi fulgte op med et forslag, efter at valget var overstået, for ligesom at vise, at der sådan set ikke er forskel på Det Radikale Venstre, hvad enten vi sidder i regering, eller vi ikke sidder i regering.

Så er der altså sket det siden hen, at den nuværende regering faktisk har valgt at gøre noget på området. Men det er altså noget helt andet, det er ikke ensbetydende med, at Det Radikale Venstre pr. automatik kan støtte det forslag, som ligger til grund for det lovforslag, vi behandler i dag, nemlig at man bare umiddelbart afskaffer noget uden at tænke sig om og uden at gå i en dialog om, hvordan den nye organisation kan komme til at virke.

Det Radikale Venstre har tidligere sagt, at vi godt kunne støtte og faktisk ville foreslå, at man gjorde noget på området. Men det er ikke det samme som at sige, at vi vil hjælpe regeringen i dens evige kamp mod råd, nævn og eksperter, og hvad det ellers kan være. Vi mener, regeringen har et problem her, og at regeringen i bund og grund påfører Folketinget et problem, nemlig at den kaster sig ud i et ideologisk korstog og kaster konsekvenserne af det ideologiske korstog direkte i hovedet på Folketinget.

I bund og grund er det et spørgsmål om, at man havde en finanslov, som man skulle have til at hænge sammen. Der var nogle nemme penge at tjene ved lynhurtigt at afskaffe vurderingsrådene, og så skulle man bare gennemføre det, for hvis man ikke fik det gennemført, havde man simpelt hen et problem med at få finansloven til at hænge sammen.

Kl. 21.15

Derfor er det fuldstændig forkert, når skatteministeren og Venstres ordfører også i dag prøver at vende det hele på hovedet og sige, at her er det oppositionen, som har et problem, at det er oppositionen, som udelukkende prøver at obstruere det, fordi oppositionen er imod regeringens skattestop. Det er fuldstændig forkert, f.eks. er Det Radikale Venstre ikke imod regeringens skattestop.

Det, vi er imod, er definitionen af skattestoppet, og det, at skattestoppet er defineret så fuldstændig håbløst, at man ikke kan indrette det danske skattesystem på den mest fornuftige måde. Altså de penge, som et skattestop i øvrigt medfører af skattenedsættelser, bruges på det, der kun har en fjerdedel effekt i forhold til arbejdsudbuddet. Man bruger dem nemlig på at sænke afgifter i stedet for at sænke skatten på arbejde. Man bruger simpelt hen det ringeste redskab, og man laver skattestoppet...

Formanden:

Jeg tror, at vi skal holde os til L 202.

Anders Samuelson (RV):

Det bliver det også. Man laver skattestoppet om til et jobstop i stedet for at bruge redskabet of-fensivt.

Derfor er det forkert af regeringens ordførere og af ministeren at drage det ind i den her debat ved at sige, at det er her, oppositionen har et problem, at vi primært er imod skattestoppet og derfor er imod det forslag, som ligger til grund for det forslag, som vi behandler her i dag.

Vi har fra Det Radikale Venstre som sagt ikke noget imod selve opgøret med vurderingsinstitutionen, altså vurderingsrådene. Vi har klart talt for, at det vil vi gerne tage et opgør med, men vi er igen her imod den metode, man anvender.

Derfor er det i sidste ende et problem, som bliver påført Folketinget, at man efter at have besluttet sig for at nedlægge denne institution og med det flertal, man har, tromler det igennem og siger, at det bliver på den her måde, uden at man tager højde for de bekymringer og de indvendinger, som den ene del af oppositionen, nemlig den del som S, SF og Enhedslisten tilhører, har følt frem, og som får opbakning af Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti, om, at det her ikke bliver gjort på en måde, så vi kan se for os, hvad der sker fremover.

Det er jo det, vi ikke kan se, og det er derfor, vi er bekymrede, og det er derfor, at vi fra Det Radikale Venstres side støtter det forslag, vi har til behandling i dag. Vi vil simpelt hen gerne have noget mere tid, så vi vælger den rigtige metode i forhold til det mål, som vi sådan set godt kunne blive enig med regeringen om fra Det Radikale Venstres side, nemlig at få et opgør med den måde, som vurderingsrådene fungerer på i dag.

På den baggrund kan vi fra Det Radikale Venstres side støtte det forslag, vi her har til behandling.

Pernille Falcon (EL):

Allerede ved førstebehandlingen af L 180 om ændring af vurderingsorganisationen og vurderingsprocessen gav Enhedslistens ordfører udtryk for, at vi er positive over for, at man forsøger at forenkle og modernisere vurderingsorganisationen og vurderingsprocessen.

Vi understregede imidlertid også, at vi var skeptiske over for et forslag, der erstatter et system baseret på lægfolk med et system, som ensidigt er baseret på embedsmænd.

Vi mener, det er afgørende for et vurderingsystems legitimitet i forhold til befolkningen, at der træffes afgørelser, som opfattes som rimelige og fornuftige, og her kan netop lægfolk spille en meget vigtig rolle.

Grundliggende går vi ikke ind for, at man fjerner det nære samfunds repræsentanter i vurderingen til fordel for centralt placerede embedsmænd. Den type centralisering er vi ikke glade for.

Vi var også skeptiske over for regeringens forslag om at overflytte vurderingsopgaven fra et kommunalt til et statsligt niveau. Umiddelbart mener vi, at netop lokalkendskabet ofte vil være en stor fordel i bedømmelsen af de her sager.

Det er ikke lykkedes for ministeren at fjerne vores skepsis på de her områder i løbet af det hidtidige udvalgsarbejde. I stedet for har udvalgsarbejdet tydeligt vist, at der er en række andre uafklarede problemer, ligesom det virker helt uoverskueligt at få den foreslåede vurderingsstruktur på plads inden for de foreslåede terminer.

Derfor har vi været med til at fremsætte lovforslag nr. L 202, som skal give os den fornødne tid til at gennemføre de nødvendige forandringer og moderniseringer på en forsvarlig måde.

Ole M. Nielsen (KRF):

Den tid, det tog at komme herop, skal jeg nok trække fra min taletid. Jeg har ikke planer om en længere tale. Den her debat har efterhånden været lang nok.

Vi støtter dette forslag, fordi vi synes, det er noget kludder, der er lavet i L 180.

Kl. 21.20

Vi skal ikke afvise, at vurderingsmyndighederne ikke kan indrettes på en anden måde end den, der er i dag. Det kan de sikkert. Vi er dog stærkt imod at fjerne så stor en del af det folkevalgte element. Vi mener, at det er skidt, at man på så mange måder fjerner det folkevalgte element. Det fjerner den almindelige vælgers fornemmelse af, hvem det er, der administrerer og styrer systemet, og det er i sig selv et problem.

Det andet er så, at man laver systemet her med forskellige svagheder, og den værste svaghed er jo, at man laver en overgangsordning, som er alt, alt for kort. De problemer, som kan opstå, er vist rigeligt beskrevet i debatten her og den forrige debat, vi havde. Det er derfor, vi valgte at gå med i det lovforslag her, som jo reelt kan kaldes et ændringsforslag til L 180, om at forlænge den eksisterende ordning i 1 år, så man har tid til at behandle de klager og finde ud af, hvordan man laver den ideelle organisation – forhåbentlig i et bredt forlig.

Vi håber meget, at der findes en eller anden løsning, så L 202 får flertal.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg skal ikke føje mange ord til den debat, som nu er afviklet. Kun hæfte mig ved en enkelt problemstilling, som fremgår af lovforslag nr. L 202, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt det er forsvarligt og rimeligt, og hvorvidt man på en hensigtsmæssig og fornuftig måde kan gennemføre denne omlægning, der er tale om.

Jeg synes, det er vigtigt i den forbindelse at sige, at når vi har fremsat forslag nr. L 180, er det selvfølgelig, fordi vi tror på, at det kan lade sig gøre. Det er vigtigt at understrege, at der er tale om en meget lang overgangsperiode.

Det er rigtigt, at der selvfølgelig forventes klager. Klagerne indgives til regionerne og behandles som hidtil i kommunerne, hvor man så fjerner de uoverensstemmelser, som helt oplagt måtte være. Det er jo sådan, at en lang række af klagerne begrundes i, at der er, hvad skal vi sige, tekniske uoverensstemmelser.

Men lad os sætte, at der kommer så mange klager, som de mest bekymrede giver udtryk for

– det tror jeg nu ikke der gør, men lad os bare sætte det – så er det jo sådan, at med de 35.000 klager, som man har talt om, er der altså kun 6.000, der hidtil er gået videre, resten har man fjernet i det første led. Hvis man forestillede sig, at 6.000 gik videre, hvor går de så hen? Ja, de går til vurderingsankenævnene, og dem har vi 15 af. Det vil altså sige 400 pr. ankenævn eller noget med 50-60 pr. måned. 50-60 klager pr. måned pr. ankenævn i de 6 måneder, som man normalt afsætter til denne her proces, er jo ikke voldsomt.

Dertil kommer, at de kommunale vurderingssekretariater alene har denne opgave at tage sig af, for de har ikke længere på samme tid vurderingen. Selvfølgelig er jo udskudt i tre-kvart år, og når vi når frem til den 1. januar, har vi en situation, hvor vi har opbygget den nye organisation, og på det tidspunkt deler man så eller halverer i virkeligheden opgaven, fordi det kun er boligerne, der skal vurderes det ene år, og året efter er det kun erhvervsejendommene. Man har altså to bunker, og hvor man tidligere skulle vurdere alt på én gang, skal man nu kun vurdere hvert andet år.

Kl. 21.25

Og ikke nok med det, man udskyder det samtidig til den 1. oktober, og det vil sige, at man får et meget længere forløb, og at de ressourcer, man har til rådighed, i større omfang kan koncentrere sig om opgaven med at behandle de klager, som efter min opfattelse ikke bliver så omfangsrige som frygtet.

Jeg har bare villet nævne dette for at sige, at vi faktisk grundigt har overvejet overgangen fra det gamle system til det nye system.

Så vil nogle sige, at der jo ikke er nogen lægmænd i første led, men Kommunernes Landsforenings brev fra i dag bygger på den samme konstruktion, hvor der heller ikke er lægmænd i første led. Vi har indbygget et lægmandselement i de amtslige ankenævn, fordi vi synes, det er vigtigt at have lægmænd i denne fase til at varetage den enkelte borgers interesse, når det drejer sig om afgørelser af de klager, som ikke på forhånd har givet klageren medhold. Det er jo kun de klager, hvor sekretariaterne og klagerne er uenige, som går videre, og her træffer man så den egentlige afgørelse i klagenævnene.

Jeg synes, at med det system, der her er bygget op, er der lavet en meget, meget fornuftig og hensigtsmæssig overgang til et nyt system. Det er klart, at vi kan have forskellige opfattelser af det, men vi er nu ganske overbeviste om, at der

her er opbygget et system, som vil kunne løfte den opgave, som ligger for.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes, at ministeren bruger meget tid på at snakke om L 180, og hvordan det kan komme til at se ud hen ad vejen. Det synes jeg at der er meget god grund til at diskutere. Det gjorde vi også forleden, da vi havde første behandling. Men det, ministeren stadig væk ikke forholder sig til, er overgangen.

Ministeren siger, at de fleste vil blive sorteret fra, inden de går videre til de nye vurderingsklagenævn. Jamen det er jo dér, at ministeren ikke på noget tidspunkt har forholdt sig til, at de kommunale vurderingssekretariater de allerfleste steder – indtil for et års tid siden var det endda forbudt – ikke har haft det som en naturlig del af deres opgave at kunne tage ud på egen hånd, og de fleste steder var de heller ikke med vurderingsmændene og vurderingsformanden ude. De, der er vant til at tage sig af klagerne, foretage besigtigelserne, foretage forhandlingerne med borgerne, er der ikke. Det ville være interessant, hvis ministeren bare en enkelt gang ville forholde sig til dét.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det her spørgsmål er jo så alvorligt, at det ikke er nok sådan at omtale sagen i runde vendinger, og at det hele jo nok går. Hvis man havde en ordentlig overgangsordning, kunne det måske være, at man fik rettet op på nogle af de vilkårligheder, der er.

Jeg spurgte Venstres ordfører, om Venstre var interesseret i at rette op på disse vilkårligheder. Det kom der ikke noget svar på, og det må jo her i Folketinget forstås sådan, at det har man ingen problemer med.

Det må jeg så høre om skatteministeren har: Synes skatteministeren, at det er i orden, at vi bare lader stå til, fordi vi ikke har haft vurderingsordningen i den nye form så lang tid, at alt er vurderet korrekt? F.eks. er et hus til 17 mio. kr. vurderet til 7 mio. kr., skal vi så se bort fra, at vedkommende betaler så meget for lidt i skat, mens alle, der har et parcelhus i et mere normalt prisleje, betaler skat til sidste øre? Synes skatteministeren virkelig, det er korrekt? Jeg kan godt forstå, at skatteministeren har travlt med at kigge efter, for det er en alvorlig sag det her.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Til det sidste spørgsmål: Jeg skulle såmænd bare have fundet det nøjagtige nummer på det svar, jeg har givet på præcis det spørgsmål, som formanden for udvalget stiller. Han vil kunne finde det svar, jeg har givet, og jeg synes, at nu, da vi behandler det andet forslag, er det mest reelt, at jeg henviser til det skriftlige svar, jeg oven i købet har givet om lige præcis det spørgsmål.

KL 21.30

Så vil jeg sige om det med kommunale sekretariater: Jeg siger bare, at den løsning, vi foreslår, som er baseret på et første led uden lægmandselement og et andet led med lægmandselement, jo ikke adskiller sig fra den løsning, som KL peger på.

Så kan hr. Ole Stavad mene, at det ikke kan gøres så hurtigt med den konstruktion, vi her bygger på, altså de kommunale sekretariater og regionernes sagsbehandling, som vi lægger op til. Der er jeg altså nødt til at sige til hr. Ole Stavad, at den arbejdsbyrde, som nu ligger, er en arbejdsbyrde, man alene kan koncentrere sig om, nemlig klagerne. Selve den næste vurdering er jo udskudt, og det vil sige, at de ressourcer, man har til rådighed, alene kan koncentrere sig om denne opgave.

Jeg synes altså, man lige skal være opmærksom på, at den overgangsordning, vi her har etableret, faktisk er en meget gennemtænkt overgangsordning.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det er jo svært, for der er altså ret meget »god-dag mand – økseskaft« i det her. Ministeren forholder sig overhovedet ikke til vurderingssekretariaterne, der har en masse dygtige folk. Men de er bare ikke dygtige til – for det har ikke været deres opgave – at foretage besigtigelser og tage sig af forhandling med borgerne. Det har været opgaven for vurderingsrådene og deres vurderingsmænd, og de er der ikke længere, for dem afskaffer ministeren pr. 1. maj. Det har ministeren end ikke på noget tidspunkt gjort et forsøg på at forholde sig til.

Så med hensyn til KL: Der er sådan set ikke noget nyt der. Jeg husker, at en skatteminister, der hed hr. Anders Fogh Rasmussen, tilbage i 1989 indgik en aftale med en KL-formand, der hed Thorikild Simonsen, om at lave et system a la det. Det lykkedes os heldigvis at forhindre det, også i anden omgang med kloge folk fra Det

Konservative Folkeparti, selv om de kloge folk fra Det Konservative Folkeparti også dengang sad i regering med Venstre.

Formanden:

Så tror jeg, at det er ordføreren for forslagsstillerne, der har ordet.

Jacob Buksti (S):

Jeg tror, jeg vil starte med at sige tak til husets ledelse, Folketingets formand og også til partierne, fordi man har givet mulighed for, at vi kunne have den første behandling, vi har her i dag. Den gør det jo muligt, at de to forslag kan passe parallelt, og det tror jeg er praktisk.

Jeg vil også sige, at jeg selvfølgelig ikke er overrasket, men alligevel ville jeg nu nok være blevet i bedre humør, hvis jeg kunne fornemme, at det bare gjorde et vist indtryk på skatteministeren, at fem partiers ordførere heroppefra i rimelig klare vendinger giver udtryk for ægte bekymring over, hvorvidt man kan klare overgangen fra det system, vi har, til et eventuelt nyt system.

Jeg kan ikke forstå, at Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti ikke vil give det brede samarbejde en chance. Det er meget godt, at man siger, at der bliver stillet spørgsmål, og at der bliver svaret på spørgsmål, men der er jo overhovedet ikke skyggen af forhandlinger. Det er nu engang sådan – det har statsministeren jo også sagt så sent som i sin grundlovstale sidste år – at brede løsninger holder bedst, og det tror jeg i høj grad de ville på det her område.

Jeg er ked af, at skatteministeren fuldstændig og totalt rammer ved siden af skiven. Det er jo ikke rimeligt, at skatteministeren i sine indledende betragtninger heroppefra står og siger, at det her bare er et spørgsmål om holdningsforskelle: Regeringen har gennemført et skattestop, og det kan vi andre ikke lide.

Kl. 21.35

Det er selvfølgelig interessant, at vi i dag fik at vide af økonomi- og erhvervsministeren, at skattestoppet jo ikke varer i al evighed, og at det i hvert fald ikke varer til 2010. Så kan man spørge sig selv: Hvad skal der så ske, når vi ikke har noget skattestop? Ja, det kunne jo være interessant.

Skatteministeren mener også, at forslagsstillerne modvilje mod skattestoppet er det eneste, vi er optaget af i den her sag, og at vi bare er interesseret i, at skatterne skal stige og stige og stige. Det er absolut ikke det, der er vores mål. Det

er faktisk ikke det, der er blevet sagt herfra. Det, der er blevet sagt, er, at vi er alvorligt optaget af, at vi får en moderne, tidssvarende og tilpasset vurderingsorganisation.

Det, som vi er optaget af, er, at folk kommer til at betale den ejendomsskat, de skal, hverken mere eller mindre, og ikke, som skatteministeren siger, at boligskatterne bare skal stige og stige og stige.

Det, som vi føler er et problem, og som vi ikke får svar på, er, at med den sammenkædning af fastfrysningen af ejendomsværdiskatten og nedlæggelsen af vurderingsorganisationen sker der en skævvridning på boligmarkedet til fordel for dem med de dyre villaer på Strandvejen.

Det er også sådan, at vi virkelig ikke føler os overbeviste om – heller ikke i dag – at det kaos, som vi mener vil opstå, ikke opstår.

Det er jo fantastisk at læse i høringssvarene, bilag 26, at Vurderingsforeningen siger: Hvorfor vælger man en model med beskedne besparelser om nogen overhovedet, men med en stor risiko for, at man i overgangsperioden ikke kan magte opgaven og meget let kommer i kaoslignende situationer?

Så svarer skatteministeren: Kun tiden kan vise, om Vurderingsrådsforeningen får ret i sin spådom om, at den nye vurderingsorganisation vil give anledning til kaoslignende situationer, og at den ikke vil være til gavn for kunderne.

Det er jo i sandhed et klart svar: Kun tiden vil vise. Nu er vi altså ovre i trosafdelingen. Med al respekt for hr. Ole M. Nielsen så tror jeg ikke, at skatteministeren er konkurrencedygtig, hvad det angår.

Når skatteministeren står heroppe, er det jo nærmest, som om at han vil have en fremtid i Cirkus Benneweis som jonglør: Så har vi en bunke her, og vi har en bunke der, og vupti, så er det puttet væk, og ingen kan finde ud af, hvad der er oppe og nede på noget som helst. Det er ganske stærkt illusionsmageri, men jeg vil sige til skatteministeren, at det altså ikke virker særlig overbevisende.

Det, der er bærende, og det, vi er optaget af, er sådan set: Hvordan opfattes det her af folk ude i det åbne land? Hvad med borgernes retssikkerhed? Det er i hvert fald indiskutabelt, som også hr. Ole Stavad var inde på, at den vurdering, som nu kommer, er den, som kommer til at danne grundlaget for hele fremtiden. Så tror skatteministeren, at det varer længere end økonomi- og erhvervsministeren, men det vil jo vise sig.

Derfor må det jo være næsten omkostningsfrit for folk at klage, for det kan kun gå bedre. Det er altså det, som de kommer til at skulle svare skat af i fremtiden.

Så siger skatteministeren – det er næsten også en tilståelsessag – at der jo er lokalkendskab, det er der jo. Vi har fået at vide, at folk, der bliver ansat i Told og Skat, nu nærmest er lokale repræsentanter.

Det synes jeg er en meget, meget interessant fortolkning af, hvad en statslig styrelses opgave er, for er det at sidde og varetage lokale interesser? Jeg havde sådan set forstået det sådan, at Told og Skats opgave ude i regionerne var at sørge for, at de lokale forskelle ikke bliver alt for store. Men jeg kan forstå, at nu skal der virkelig sprudlende initiativer til her.

Det er jo en illusion. Det er jo bare en bortforklaring af, at man fjerner det folkelige element, som Venstre mere end nogen har stået for, altså det nære samfund. Nu kan jeg bare sige: Sådan nogle betonhoveder, som nu render rundt i Venstre og lægger cement ud over det hele, og som ødelægger det nære samfund og ødelægger den nære borgerdeltagelse. Jeg siger bare: Velbekomme!

Endelig er spørgsmålet, om det her overhovedet handler om en forenkling og modernisering af vurderingsorganisationen, eller om det er, fordi det er en del af en finanslovaftale om råd og nævn. Det bliver vi jo bestyret i, når vi læser, hvad skatteministeren siger til Jyllands-Posten den 20. april i år. Her siger skatteministeren:

»Hvis vi skulle vente med at ændre systemet til næste år, ville vi gå glip af en besparelse på 125 mio. kr.«

Det vil sige, at det, det altså handler om, er, at man skal have 125 mio. kr., og derfor vil man ikke give det brede samarbejde en chance. Det synes jeg er for dårligt.

Jeg synes også, at det er for dårligt, når Kommunernes Landsforening og andre gode folk alvorligt kan sætte spørgsmålstegn ved, om de 125 mio. kr. overhovedet er der. Så jeg håber, at skatteministeren vil være i stand til at vise, at det er de. For ellers tror jeg, at skatteministeren har et problem.

Kl. 21.40

Det, som vi har været optaget af, er, at man afskaffer den instans, som skal sikre borgernes

retssikkerhed, før og i det øjeblik klagerne kommer ind; at man ikke giver tid til, at man får en ordentlig behandling af klagerne, så man sikrer, at der kan være en rimelig sikring af befolkningens retssikkerhed.

Vi mener derfor, at man skal give tid. Vi mener, at man skal give tid til også at inddrage de berettigede organisationer, hvilket ellers i andre sammenhænge er noget, som står skatteministerens hjerte nær, så man kan give det brede samarbejde en chance. Man skal sikre, at der kan være forhandlinger, og det er samtidig sådan, at vi har sagt, at vi mener, at der skal kunne komme et nyt forslag fra skatteministeren her efter sommeren.

Jeg håber, at man i Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og også hos de enkelte folketingsmedlemmer er helt klar over, hvad det, man er i færd med at gøre, egentlig betyder. Derfor vil jeg bare til sidst sige: Der er altså tid til at besinde sig. Der er god tid. Jeg kan forstå, at selv Kammeradvokaten siger, at det er der, for i jura er det sådan, at længerevarende udsættelser er et relativt begreb.

Man må nu tage og besinde sig, så vi kan komme til forhandlinger om det her, og så vi kan afprøve, hvad det er for nogle interesser, der er. Det handler ikke om at sætte boligskat op. Det handler om at få en god, effektiv og moderne vurderingsorganisation og ikke noget, som er lavet i en snæver sammenhæng i en finanslovaftale, som man alvorlig kan betvivle at alle deltagerne i aftalen har forstået dybden af.

Formanden:

Skulle vi slutte med det? (*Ophold*). Det gør vi så.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen,
onsdag den 24. april 2002, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til
den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 21.43
